

RECULL DE PREMSA

23/10/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
23/10/13	EL COL·LEGI DEBAT SOBRE EL FUTUR DEL PERIODISME / ARA	4	1
23/10/13	EL PODER DE UNA IDEA, JOAN CARLES VALERO / ABC (EDICION CATALUÑA)	5	1
23/10/13	EL GOBIERNO ESTUDIA LOS TOPES PARA LAS CUOTAS DE LOS COLEGIOS PROFESIONALES / EL IDEAL GALLEGO	6	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
23/10/13	NETFIX TIENE YA MÁS SUSCRIPTORES DE PAGO QUE LA CADENA HBO / LA GACETA DE LOS NEGOCIOS	8	1
23/10/13	BONA ACOLLIDA DE L'ARA COMARQUES GIRONINES' / ARA	9	2
23/10/13	EL SUPLEMENT EXPLICARÀ LES COMARQUES DE GIRONA A TOT EL PAÍS / ARA	11	1
23/10/13	RTVE YA TIENE VÍA LIBRE PARA CORTAR 35 MILLONES SIN PACTOS / EL ECONOMISTA	12	1
23/10/13	ANTENA 3 FA PAGAR PER RECUPERAR 'EL TIEMPO ENTRE COSTURAS' A LA WEB / ARA	13	1
23/10/13	VANITATS A LA FOGUERA / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	14	1
23/10/13	LA INVERSIÓN EN PUBLICIDAD SUBIRÁ EN 2014, PERO SOLO EN INTERNET Y TELEVISIÓN / CINCO DIAS	15	1
23/10/13	JUDICI A UN PERIODISTA AL MARROC PER APOLOGIA DEL TERRORISME / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	16	1
23/10/13	EL JUDICI DE CANAL 9, VIST PER A SENTÈNCIA / EL PUNT AVUI	17	1
23/10/13	DIVERSOS MITJANS DIGITALS DENUNCIEN ATACS DE GRUPS ULTRES / ARA	18	1
23/10/13	UN FOTÒGRAF SINGULAR PER AL PRÍNCIP JORDI / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	19	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

El Col·legi debat sobre el futur del periodisme

El Col·legi de Periodistes i l'Obra Social de La Caixa inauguraran dimecres un cicle de debats sobre l'estat actual de la professió i els reptes que afrontarà en el futur. El director de l'ARA, Carles Capdevila, i el president de Global Editors Network, Bertrand Pécquerie (foto), protagonitzaran la primera cita.

LETRAS EXPECTATIVAS

JOAN CARLES
VALEROEL PODER DE
UNA IDEA

El Colegio de Periodistas de Cataluña acogió ayer a los integrantes de las nuevas promociones de este oficio que consiste en contar lo que vemos que ocurre, que luego serán los historiadores los encargados de explicarnos lo que ha pasado. Las nuevas hornadas son conscientes de las dificultades que entraña escribir los borradores de la historia, máxime en medio de una crisis perfecta del sector y en uno de los ambientes más enconados desde la muerte del dictador. Pero no debemos desfallecer en el intento de

contribuir al bien común. Como hacen los jóvenes periodistas Ana Basanta y Silvia Torralba, que ofrecen un ramillete de crónicas sociales de la Barcelona de la crisis en su libro «Inconformistes» (Angle Editorial). Una obra periodística que no se limita a dar voz a las desigualdades que siempre han existido y que se agudizan con la crisis en una ciudad como Barcelona, donde hay gente que no puede pagar el alquiler ni la hipoteca, enfermos desatendidos y barraquistas en pleno siglo XXI.

Pero los protagonistas que retratan Basanta y Torralba no son las víctimas, sino las personas que no se cansan de pelear por una sociedad mejor. Héroes cotidianos a los que agradecer que la civilización alcance las grietas del sistema a partir de la idea que la dignidad del ser humano se basa en tener cubiertas las necesidades materiales, sociales, culturales y ambientales.

La idea del bien común me persigue desde que tengo uso de razón. La sentí inoculada en la adolescencia y resiste pese a los embates del

individualismo exacerbado. Es un virus que no me canso de contagiar. Pero asisto al crecimiento de otra más indestructible que una bacteria. El desarrollo de la semilla del catalanismo que germinó a principios del siglo pasado, se desarrolló como nacionalismo en la segunda mitad del XX y ahora ha fructificado en independentismo.

Como todas las ideas, define a quienes la poseen. Es resistente y altamente contagiosa por ser propagada por los medios de comunicación públicos y los concertados. A estas alturas, está completamente formada, asimilada y se aferra frente al razonamiento. Porque ha sido implantada a través de un sueño a partir de retazos de recuerdos y de una historia elegida, tuneada, tramposa. Lo malo es que ese sueño tiene formas imposibles y crea bucles cerrados como las escaleras de Penrose, cuyos escalones infinitos simulan que avanzas sin moverte. No es «Origen», la película de Nolan-DiCaprio. Es la ensoñación real de la Cataluña de Mas-Junqueras.

El Gobierno estudia los topes para las cuotas de los colegios profesionales

EFEMADRID

El ministro de Economía y Competitividad, Luis de Guindos, avanzó ayer que su departamento está estudiando un sistema que fije un tope máximo tanto para las cuotas de inscripción de los colegios profesionales como para las cuotas anuales de los colegiados.

Durante su intervención en el pleno del Senado, el ministro explicó que "hay muchas quejas de los colegiados por las cuotas que se están pagando".

El anteproyecto de Ley de Colegios y Servicios Profesionales fue aprobado en Consejo de Ministros el pasado 2 de agosto y en las próximas semanas se enviará a las Cortes para su tramitación parlamentaria, una vez estudiadas las alegaciones formuladas por los colectivos implicados.

De Guindos explicó que los cambios que se están analizando incluirán que la subida de la cuota anual máxima solo se

EFE/JUANJO MARTÍN

Luis de Guindos

pueda decidir por mayoría colegiada de toda la asamblea.

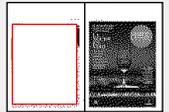
El ministro puso como ejemplo el caso de algunos colegios en los que entre las cuotas de inscripción y los gastos fijos de entrada se rebasan anualmente los 1.000 euros, algo que no cree que sea positivo "desde el punto de vista de la percepción que a veces se tiene de los colegios profesionales".

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

REVOLUCIÓN. Netflix tenía ya 29,9 millones de suscripciones de pago en Estados Unidos a finales de septiembre. / FERNANDO DÍAZ VILLANUEVA

Netflix tiene ya más suscriptores de pago que la cadena HBO

El videoclub 'online' toma el relevo como plataforma de pago más demandada de América. Por primera vez ha superado al canal hasta ahora hegemónico en EE UU

Fernando Díaz Villanueva Madrid

La revolución Netflix se marca un nuevo hito. El popular videoclub online con sede en California ha anunciado que a finales del pasado mes de septiembre tenía ya 29,9 millones de suscripciones de pago en Estados Unidos.

El mercado descontaba el momento dulce que los californianos atravesaban, su acción está en máximos históricos y sube con fuerza desde hace año y medio. Lo que nadie se figuraba es que, por primera vez, iba a superar en suscriptores a HBO, la cadena de televisión por cable que, hasta el mes pasado, era la preferida de los televidentes norteamericanos.

Tanto HBO como Netflix compiten en el mismo terreno de juego aunque con distintas herramientas. Los primeros, con más de 40 años a sus espaldas y varios canales especializados, juegan en el terreno de la televisión convencional, un negocio boyante hasta hace no mucho tiempo. Los segundos son todo lo contrario. Nacie-

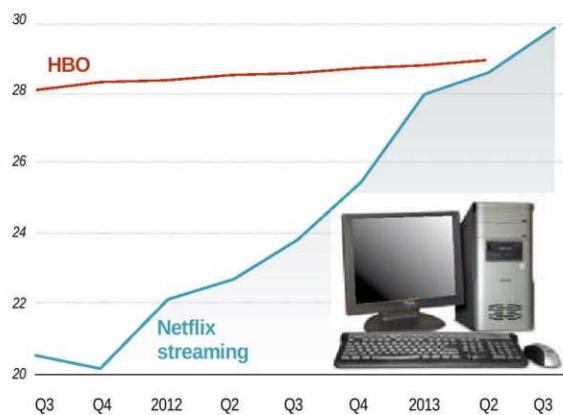
ron a finales de los 90 como un videoclub que alquilaba DVD a través de la red y, desde hace ya varios años, se han especializado en el vídeo a la demanda a través de la red, el conocido como *streaming*.

HBO es propiedad de Time Warner, un gigante de la producción y la distribución cinematográfica, que poco a poco va dándose cuenta de que su modelo está cerca de agotarse. De un tiempo a esta parte la cadena por cable de contenidos *premium* tales como series exclusivas o películas de estreno, ha virado hacia Internet como soporte favorito. A Netflix no le ha hecho falta. La compañía no ha hecho más que afinar su apuesta maestra por una red que cada vez cuenta con mayor penetración y dispone de una velocidad de transmisión de datos más grande.

Hasta hace tan sólo un año el videoclub por suscripción vivía a la sombra del gran canal de pago. Hoy ya no puede decir lo mismo. Ni en clientes ni en ambiciones. *House of cards*, una de las series

INTERNET SUPERA A LA TELEVISIÓN EN EE UU

Datos en millones

FUENTE: Netflix and SNL Kagan / LA GACETA

de más éxito de la última temporada ha sido producida enteramente por Netflix.

La serie no es una producción de medios modestos de esas que hace tiempo se vienen haciendo desde Internet, sino una superpro-

ducción en toda regla que nada tiene que envidiar a títulos como *Boardwalk Empire*, *True Blood* o *Treme*. El cambio de tendencia ha sido durante el último año, periodo en el que Netflix ha ganado diez millones de suscriptores, casi

un millón al mes, unos 30.000 al día. En todo este tiempo HBO se ha mantenido plano.

Los analistas temen que con la televisión por cable termine sucediendo lo mismo que ha pasado con las ventas de DVD, que se encuentran en caída libre desde hace un año. Los clientes quieren seguir viendo películas y series, pero no comprarlas físicamente y muy probablemente en el futuro tampoco quieran esperar a que su canal de cable tenga a bien pasarlas en su programación.

Cambian los hábitos

Los hábitos de visionado también han cambiado. El espectador lo quiere todo, y lo quiere ya, no está dispuesto a esperar una semana para seguir con su serie favorita. La propia Netflix reconocía recientemente que lo que le gusta a sus suscriptores son los maratones de vídeo, es decir, ponerse con todos los capítulos de una serie y vérselos de un tirón.

El hecho es que el mercado obedece al consumidor y no al revés. Netflix tiene como norma estrenar las temporadas de golpe para que sus clientes se las descarguen enteras de sus servidores o las vean en *streaming*. HBO sigue empeñada en la difusión tradicional, un modelo que ha importado del mundo de la televisión. Así, a pesar de los esfuerzos de la empresa por ir trasladándose paulatinamente a la red, sigue estancada en los 28 millones de suscriptores.

Bona acollida de l'ARA Comarques Gironines'

El suplement es presenta a Girona davant de representants institucionals, socials i culturals

Reportatge

ARA

La societat gironina va poder conèixer ahir de primera mà el nou projecte que l'ARA posarà al seu abast divendres vinent: l'ARA Comarques Gironines. Els principals responsables de la publicació van explicar a representants de la societat civil i de la cultura i a càrrecs institucionals i polítics quina és la voluntat de l'ARA amb aquesta aposta per la informació gironina. El director i l'editor de l'ARA, Carles Capdevila i Antoni Bassas, es van unir als responsables de l'equip periodístic que tirarà endavant el projecte per donar a conèixer quins són els objectius de la publicació, que tindrà presència digital diària i el suplement periòdic de paper.

Antoni Bassas va donar el tret de sortida a l'acte, que va omplir el Sa-

lò de Descans de l'Ajuntament de Girona. Bassas va destacar que l'ARA ja és present a Girona gràcies a la seva edició nacional, però que, tot i així, en aquests moments és més gironí que mai", ja que amb l'ARA Comarques Gironines s'ha convertit en la primera zona del país per a la qual es fa un suplement específic.

L'editor de l'ARA es va mostrar esperançat que el nou mitjà rebrà una bona acollida i es va fixar en les dades del perfil de Twitter per explicar que les perspectives eren bones. Abans que el suplement surti al carrer, el compte a la xarxa de microblòguing "ja té més de 500 seguidors a Twitter i pujant", va dir, una xifra que no va fer més que créixer durant l'acte. Bassas també va agrair el suport que ha estat rebent el nou suplement per part de molts professionals del periodisme de Girona i les seves comarques, alguns dels quals eren presents en la presentació.

Carles Capdevila, el director del diari, va recordar que la posada en

marxa del nou suplement és "potser un petit pas per a Girona, però un gran pas per a l'ARA". Dirigit-se al públic, Capdevila va aprofitar l'acte per felicitar els periodistes que des de fa anys han treballat des de Girona "fent una molt bona feina". Per aquest motiu, va explicar que l'ARA hi arriba "amb absoluta modestia i agraïment". No obstant, va advertir: "L'ARA és un projecte ambiciós i tenim ganes de fer-ho bé". De fet, el director del diari va reconèixer que engegar edicions territorials és un dels objectius que va tenir clar des del principi quan va assumir la direcció de l'ARA.

L'equip gironí

Marta Costa-Pau, membre de l'equip de professionals que s'ocuparà del suplement gironí *in situ*, va agrair la confiança dels anunciants i el suport dels lectors que ja han celebrat la iniciativa. Als primers els va reconèixer l'aposta d'anunciar-se en un mitjà "abans de veure'l", i, als segons, les felicitacions que han fet arribar. "Els lectors d'aquí també volen que l'ARA els expliqui el que passa en el seu entorn més immediat", va dir Costa-Pau en referència al contingut que es podrà trobar en el suplement -que es podrà adquirir amb l'ARA a partir de divendres sense cap cost addicional-. "Tot i això, no volem ser localistes", va sentenciar. La web serà una part important d'aquest nou projecte, ja que permetrà que el PDF del suplement es pugui descarregar des de qualsevol lloc del món i actualitzarà notícies cada dia. El primer número de paper té com a tema central les Fires de Sant Narcís, però "es parlarà de tot i de totes les comarques".

L'alcalde de Girona va ser entrevistat davant dels assistents per Antoni Bassas. Carles Puigdemont, periodista de formació, va celebrar el

Carles Puigdemont
"Valorem molt aquest suplement i ens fa sentir orgullosos"

El vídeo de la presentació

naixement de l'ARA Comarques Gironines. "És una aportació que valorem a Girona perquè és un territori fecund en periodisme i ens fa sentir orgullosos que ho segueixi sent", va celebrar l'alcalde. "M'agradaria que l'ARA fes periodisme des del territori. Sempre hi ha hagut bona voluntat, però és una assignatura pendent".

L'acte va comptar amb una àmplia representació social i institucional. Entre els assistents hi havia l'alcalde de Figueres, Marta Felip; el delegat de la Generalitat a Girona, Eudald Casadesús; l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé; la portaveu del PSC a l'Ajuntament de Girona, Pia Bosch; el portaveu d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Girona, Joan Olóriz; el filòsof Josep Maria Terricabras; l'advocat Benet Salellas, el llibreter Guillem Terribas; l'escriptora Maria Mercè Roca, i el director de Temporada Alta, Salvador Sunyer, entre molts altres.

02

05

ÈXIT DE CONVOCATÒRIA

1. El conseller delegat de l'ARA, Salvador Garcia, amb el director del diari, Carles Capdevila, i l'alcalde de Girona, Carles Puigdemont.
2. Saló de Descans de l'Ajuntament de Girona durant l'acte, presentat per Antoni Bassas.
3. L'alcaldesa de Figueres, Marta Felip.
4. L'equip de l'ARA Comarques Gironines: Jordi Carreras, Gerard Bagué i Marta Costa-Pau.
5. El publicitari Salvador Sunyer mirant el nou suplement.

D. BORRAT

El suplement explicarà les comarques de Girona a tot el país

Reportatge

ARA

El suplement *ARA Comarques Gironines* estarà disponible aquest divendres dia 25 a tots els quioscos de Catalunya. Serà el primer número del suplement, que neix amb la vocació d'explicar el que passa en aquesta zona de Catalunya tant a les persones que viuen allà com a la resta del país.

Per fer-ho, el diari ARA compta en aquest projecte amb l'experiència de tres professionals que coneixen molt bé la realitat de les comarques gironines: Marta Costa-Pau, Gerard Bagué i Jordi Carreras. Tots tres tenen un llarga trajectòria

El primer número situa en portada les Fires de Sant Narcís, que tenen una gran participació de les entitats de la ciutat. ARA

periodística, tant en premsa escrita com en televisió

La bona acollida publicitària que ha tingut aquest primer número fa preveure que el suplement, d'entre 16 i 32 pàgines, serà periòdic, tot i que la seva freqüència finalment també dependrà de l'acollida. Inclourà entrevistes, reportatges, opinió i cròniques sobre tots els temes d'actualitat.

Com en tots els projectes de l'ARA, la web hi jugarà un paper destacat. A més de trobar el suplement en PDF a la web, a l'Ara.cat augmentarà la informació sobre les comarques gironines amb una presència permanent i actualitzada de notícies. El suplement es podrà aconseguir sense cap cost addicional al del diari. Aquesta proposta continuarà amb altres edicions territorials d'altres zones del país. ■

LOS TRABAJADORES VOTAN HOY

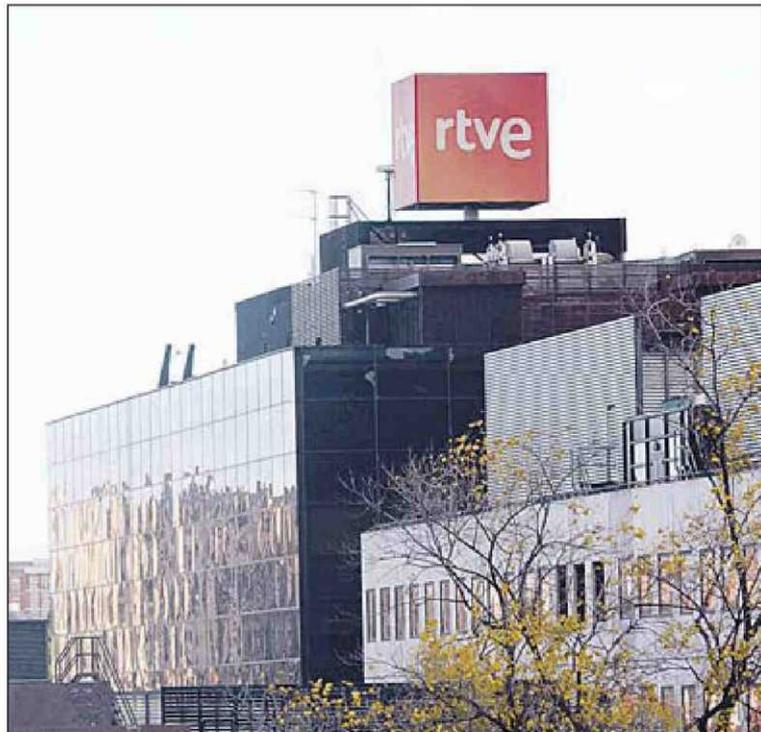
RTVE ya tiene vía libre para cortar 35 millones sin pactos

Un informe de la Abogacía del Estado le permite aplicar el ajuste salarial aunque la plantilla no apruebe el convenio

Á. Semprún MADRID.

RTVE tiene más que asegurado el recorte de al menos 30 millones de euros de la partida de gastos de personal. La plantilla de la Corporación, formada por 6.400 empleados, tiene que votar hoy si aprueba el II Convenio Colectivo que contempla un ajuste de 28,5 millones de euros y ante los problemas para alcanzar un acuerdo sobre el plan con todos los sindicatos, la Corporación preguntó a la Abogacía del Estado a principios de septiembre si podía meter *tijera* a los salarios unilateralmente, es decir, pese a no haber llegado a un acuerdo con la plantilla. La respuesta de Justicia no se hizo esperar y el 20 de septiembre dio vía libre a RTVE a "aplicar las condiciones de trabajo a los trabajadores (...) que decida unilateral o paccionadamente", reza el informe.

La Abogacía del Estado asegura que el I Convenio Colectivo de la radio y televisión que preside Leopoldo González Echenique perdió su vigencia el pasado 1 de octubre de 2013, por lo que si el nuevo convenio no recibe el visto bueno de la mayoría de los trabajadores, algo que descartan todos los sindicatos excepto CCOO, RTVE tendrá la posibilidad de aplicar el ajuste de hasta 35 millones propuesto inicialmente siempre y cuando se ajuste a los acuerdos del sector, que son menos ventajosos que el de RTVE, y "respetando siempre los mínimos de derecho", asegura el informe. En este punto, la Abogacía deja en manos de la Comisión Consultiva Nacional de Convenios Colectivos valorar qué "convenio de ámbito superior pudiera resultar de aplicación", concluye.

Sede de RTVE en Torre España. SERGIO MORENO

La Corporación prevé cerrar 2013 con un déficit de 81 millones ante la caída de ingresos

Fuentes cercanas a RTVE explican que la dirección hizo público este informe en medio de las negociaciones con los sindicatos para que firmaran los ajustes que hoy tienen que respaldar los trabajadores. En este sentido, distintas fuentes aseguran que si se rechaza el plan "va a haber otras medidas de ajuste más severas", ya que la tele pública, que ha perdido unos 300 millones de eu-

ros de presupuesto, está obligada a reducir gastos para salir de pérdidas. Otras fuentes no descartan que se pueda llegar a un ERE si la situación no mejora puesto que hay un desfase de casi 90 millones.

RTVE, que cerró 2012 con un déficit de 113 millones, prevé terminar 2013 con unas pérdidas de 81 millones. De cara al año que viene, con el mismo presupuesto que en 2013, se ha incrementado el gasto en parrilla en detrimento de la partida de personal que se reduce en 30 millones. Así, la duda que sobrevuela los despachos de RTVE es si se podrán cumplir el compromiso de mantener el empleo hasta 2015 si no mejoran los ingresos, ya que los ajustes previstos no parecen suficientes para lograr el equilibrio.

elradar

Adriana Ugarte protagonitza *El tiempo entre costuras*. PIPO FERNÁNDEZ / ATRESMEDIA

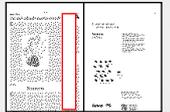
Antena 3 fa pagar per recuperar 'El tiempo entre costuras' a la web

ALBERT CASTELLVÍ ROCA

"Si aquesta nit et perds *El tiempo entre costuras* a la televisió, només podràs tornar a veure-ho a Atresplayer i Nubeox per 0,72 euros. Viu-ho en directe!" Amb aquest tuit i altres de similars emesos des dels comptes d'Antena 3 i de la sèrie poques hores abans de l'estrena del primer episodi, la cadena va anunciar dilluns que cobraria a qui volgués veure *El tiempo entre costuras* en diferit a través d'internet. El preu era pràcticament simbòlic, tot just 72 cèntims per un capítol de prop d'una hora i mitja, però el pas és significatiu: és la primera vegada que Antena 3 -o qualsevol altra de les grans cadenes espanyoles que emeten en obert- fa pagar per veure a través de la xarxa algun dels seus programes, i a més no ho fa a canvi de l'exclusivitat de veure'l abans de l'emissió per televisió sinó per tenir poder recuperar-lo a posteriori.

Fonts d'Antena 3 han justificat a l'ARA aquesta nova estratègia amb l'argument que *El tiempo entre costuras* és una superproducció de gran qualitat i que, per tant, és lògic que qui la vulgui veure hagi de pagar. En aquest sentit, convé recordar que la sèrie ha mobilitzat al voltant de 130 actors i més de 2.500 figurants, que s'ha rodat en més de 100 localitzacions diferents i que segons diversos mitjans el cost de cada episodi ha superat el mig milió d'euros, un pressupost més propi de produccions cinematogràfiques.

Amb tot, el fet de cobrar per veure la sèrie a través d'internet també sembla una bona estratègia per convèncer els potencials espectadors que els sortirà més a compte seguir-la en directe per televisió i per fer créixer, així, l'audiència. Tant si és per aquest motiu com si no, l'estrena d'*El tiempo entre costuras* va triomfar a Espanya, on va liderar el dia amb més de cinc milions d'espectadors.

Màrius Carol

Vanitats a la foguera

Una de les referències del periodisme al llarg del segle XX ha estat Tom Wolfe, que és un dels pares del Nou Periodisme, corrent que va introduir una manera diferent de realitzar els reportatges, les cròniques i fins i tot les entrevistes. Per molts va tenir el seu naixement amb *A sang freda*, on Truman Capote va convertir una investigació periodística en una gran novel·la. Podríem dir que els seus iniciadors van apostar per introduir tècniques i recursos de la literatura de ficció en el periodisme. El resultat d'aquest fenomen és alguna de la millor literatura de l'últim mig segle (Mailer, Walsh, Talese...), però també una manera diferent d'abordar els gèneres periodístics, que ha millorat la qualitat de la premsa.

Tom Wolfe continua fascinant als seus 82 anys. S'ha convertit en un personatge seductor, no només per aquesta imatge discutible de dandi (li encanta portar vestits blancs i sabates bicolors), sinó perquè li agrada exercir de consciència crítica de la professió periodística. Fa uns anys vaig publicar un llibre de citacions sobre l'ofici titulat

Tom Wolfe abomina dels columnistes com a noves estrelles del periodisme

Contra periodistes (Edhasa) i en vaig incloure algunes de Wolfe, en què ironitzava sobre el periodisme. Me'n quedo sobretot dues que m'agrada recordar quan m'adreço a estudiants de Ciències de la Informació. Una que diu: "El periodisme m'atreu perquè participa del prestigi literari i, tanmateix, continua sent una activitat poc respectable". I una altra que resa així: "El periodisme té contínues satisfaccions de baix voltatge, de cinc a deu volts, com la firma, o la targeta que permet saltar les barreres policials en cas de catàstrofe i saludar l'alcalde, que et fan la vida agradable". En les dues adverteix les joves generacions que no han de deixar que se'ls dispari la vanitat perquè aquest és un ofici més proper als oficinistes que als supermans. (Vaig llegir una cosa semblant a Manolo Vázquez quan era estudiant.)

Wolfe està a punt de publicar la seva última novel·la, *Bloody Miami* (Anagrama), en què el protagonista és un reporter. Arran d'això, llegeixo una entrevista (*El Mundo*) on posa de manifest que continua tenint idees pròpies sobre la premsa. Llegeix cada matí *The New York Times* i *The New York Post* (li agrada l'olor de la tinta i la sensació tàctil del paper), no li agrada la blogosfera perquè pensa que no és comparable a un bon diari i abomina del columnisme contemporani: "El que fan molts opinants avui no val ni cinc. Qui són aquests tipus i quant val la seva opinió? No els suportó".

Després d'aquesta última declaració, m'ha anat d'un pèl que no abandonés aquestes línies, encara que a continuació Wolfe aclareix que l'únic bon columnista és aquell que trepitja el carter i parla amb la gent. Certament, pot ser que el periodisme d'opinió li hagi causat algun mal irreparable. De fet, era votant demòcrata i va acabar adorant Bush, i això ara ho paguem la resta de columnistes.●

La inversión en publicidad subirá en 2014, pero solo en internet y televisión

CINCO DIAS *Madrid*

Buenos augurios para el mercado publicitario español, que podría empezar a remontar la crisis en el cuarto trimestre de este año. Tras tres ejercicios consecutivos de descensos –en 2011 la inversión en publicidad cayó un 7%, en 2012 un 18% y este ejercicio se prevé un retroceso del 10,4%–, los expertos comienzan a vislumbrar la recuperación.

“La caída de la publicidad se está desacelerando y para 2014 se espera un ligero incremento de la inversión”, se-

ñaló ayer Enrique Yarza, director general de Media Hotline, durante la presentación de las conclusiones del índice i2p, elaborado por esta firma junto a Arce Media y Auditmedia, en un desayuno organizado por la Asociación de Periodistas de Información Económica (APIE).

Este índice refleja un cambio de tendencia ya en el cuarto trimestre de este año (se estima un descenso del 3%) y apunta que 2014 se cerrará con un incremento del 1,3% de la inversión publicitaria, hasta los 3.601,5 millones de euros.

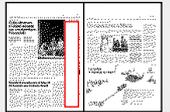
Una cifra, no obstante, que queda aún muy lejos de los 7.500 millones que se alcanzaron en 2007, justo antes del estallido de la crisis.

El aumento de los ingresos, sin embargo, no beneficiará por igual a todos los medios. Mientras que la publicidad en internet crecerá un 6,8% y en televisión un 3,3%, la prensa escrita, las revistas y los dominicales sufrirán descensos del 4,7%, 4% y 7,4%, respectivamente.

Una evolución que se traducirá en un diferente reparto de la tarta de ingresos. Así, internet ganará 0,6 pun-

tos de cuota de mercado en inversión publicitaria, hasta conseguir un 11,2%, y la televisión subirá 0,9 puntos, hasta hacerse con el 47,5%. Los tradicionales periódicos en papel bajarán su cuota de mercado del 17,3% al 16,3%, mientras que las revistas pasarán del 6,6% al 6,2% y los dominicales del 1,4% al 1,3%. La radio se mantendrá en el 9,3% y el cine en el 0,5%.

Respecto a cuándo se recuperarán los niveles previos a la crisis, Yarza afirmó que “lo veo muy difícil. En cuatro o cinco años no lo veo, pero espero que nos equivoquemos”.

LLIBERTAT DE PREMSA**Judici a un periodista al Marroc per apologia del terrorisme**BEATRIZ MESA
RABAT

Ser periodista al Marroc és una professió de risc. Ali Anuzla, director del diari digital *La kom*, fa més d'un mes que és a la presó després de difondre, el 17 de setembre passat, un vídeo sobre Al-Qaida al Magrib Islàmic (AQMI) destinat a les institucions del país magribí. La justícia marroquina l'acusa de fer apologia del terrorisme i incitar els joves a participar en activitats criminals. Ahir era la primera vegada que Anuzla es presentava davant un jutge i l'interrogatori va durar més de tres hores.

Alhora que se celebrava la seva audiència, centenars de persones es van concentrar a les portes del Tribunal de Primera Instància de Salé (ciutat veïna de Rabat) per demanar la llibertat del periodista. «¡Quina vergonya, la llibertat està en perill!», «¿Des de quan el periodisme es converteix en terrorisme?», van cridar els manifestants. «Estem molt preo-

►► Ali Anuzla.

cupats per la impunitat amb què el Marroc usa la llei antiterrorista contra el periodista Ali Anuzla. Aquesta llei ha de ser reformada», va denunciar Sirine Rache, delegada al nord d'Àfrica d'Amnistia Internacional.

INDULT AL PEDÒFIL // Ali Anuzla s'enfronta a 20 anys de presó. És la pena màxima en els expedients de terrorisme. Les organitzacions internacionals, la premsa independent marroquina i els analistes del país estan convençuts que el periodista està pagant el càstig de tenir una ploma independent i molt crítica amb el poder.

I el que sembla que realment va erosionar l'Estat va ser la revelació del seu diari de l'indult del Rei, Mohammad VI, a un pedòfil espanyol, Daniel Galván, que complia condemna al Marroc. El seu alliberament, el mes d'agost passat, va generar una inèdita onada de protestes, i va ser la primera vegada que es qüestionava al carrer una decisió reial. ≡

Extreballadors de RTVV, en una sala del TSJ valencià ■ ACN

JUDICIAL

El judici de Canal 9, vist per a sentència

El judici per l'ERO de RTVV va passar ahir la fase de conclusions finals, després dels últims testimonis dels exalts càrrecs de l'ens, que van palesar el desgavell amb què s'han dirigit la ràdio i la televisió públiques valencianes en els últims anys. De fet, un dels seus últims directors, José López Jaraba, no va dubtar a declarar que la decisió d'encetar un procés que ha acabat amb el comiat de més de mil treballadors va ser "totalment política". Tant Jaraba com l'actual directora, Rosa

Vidal, van coincidir a manifestar que es van trobar una "situació heretada". Així, tant els sindicats com la fiscalia van demanar la nul·litat de l'ERO en considerar que no han quedat acreditats els arguments presentats per l'empresa i que tot es redueix a una causa econòmica. Per la seua banda, tant la defensa de l'empresa com la de la Generalitat consideren que el procés d'acomiadaments s'ha ajustat perfectament a dret i que no ha incorregut en cap irregularitat. ■ T. RODRÍGUEZ

Diversos mitjans digitals denuncien atacs de grups ultres

Les webs InfoLibre, Periodismo Humano, La Directa, Diagonal i Kaos en la Red, entre d'altres, han estat víctimes des de fa una setmana de diversos atacs informàtics. El director d'InfoLibre, Jesús Marañón, va denunciar que els atacs que havia patit el seu mitjà eren obra d'“una conegu-

da organització d'ultradreta”, mentre que des de Periodismo Humano asseguren que, en el seu cas, els ha reivindicat un grup anomenat Comando de Asalto Fascista Cibernético del Imperio Español. Diverses associacions de periodistes estatals han demanat al govern espanyol que actuï.

CASA REIAL BRITÀNICA

Un fotògraf singular per al príncep **Jordi**

Jason Bell, un conegut fotògraf de famosos que ha retratat personatges famosos com **Paul McCartney**, **Johnny Depp** i **David Beckham**, ha estat l'artista escollit pel príncep Guillem i Kate Middleton per captar les imatges oficials del bateig del príncep **Jordi**. **Bell** farà avui les fotografies a Clarence House, la residència dels ducs de Cambridge, just després de la cerimònia religiosa.